

ham, om det er en alvorlig Forhandling eller en Skinsforhandling, han indleder, hvor Ja og Nei have Intet at betyde — ikke en Gang vil besvare det Spørgsmaal, saa kan jeg ikke nægte, at saa maa den Omstændighed i Øvrigt i høi Grad støtte Forslaget om, at det gaar til det Udvalg, man har betroet finansielle Overveielser, og som man har betroet at gjøre saadanne Indstillinger, der sikke os mod, at vi ikke komme til at sige Ja under Former, hvor vor Beslutning ikke er betryggende for vor Bevillingsrets Opretholdelse. Jeg stal forøvrigt tilføie, at naar det ikke var saa særdeles vanskelige Forhold, saa vilde jeg af flere Grunde hellere se Forslaget i et særligt Udvalg. Jeg har det Haab, at, naar det nu gaar til Finantsudvalget, at dette saa i Forening med Administrationen vil sørge for, at der gives dem af Thingets Medlemmer, der have særlig Sagkundskab saavel som de andre der have i alt Tald en delvis Sagkundskab, Leilighed til at blive bekendt med dette Spørgsmaal paa lignende Maade som i 1867 forat de med størst mulig Sikkerhed kunne blive overbeviste om, hvorvidt Sagens Gjennemførelse er rigtig eller ei.

Sag: Jeg ønsker ikke at fornærme den ærede sidste Taler, men naar han tillod sig at betegne Ministeriets Behandling af denne Sag som en Skinsforhandling, fordi Ministeren ikke under denne Sag kan indlade sig paa at afgjøre det store politiske Spørgsmaal, som i en lang Række af Aar har verseret imellem dette Things Flertal og Ministeriet, hvilket det ærede Medlem saavel som enhver af de øvrige Medlemmer maa kunne sige sig selv, at han ikke kan gjøre i dette Øieblik. Altsaa paa Grund af, at man stiller et Spørgsmaal, der ikke foreligger til Afgjørelse eller under denne Sag kan foreligge til Afgjørelse, og som Ministeren ikke vil svare paa, siger han, at det Hele er en Skinsforhandling; derfor kan jeg ikke nægte, at saa maa det for at bruge hans eget Udtryk, hos mig vække alvorlig Tvivl om Alvoren af hele den Udvikling, de Herrer selv har givet. Thi dersom, som det ærede Medlem pointerede, den finansielle Side er Hovedspørgsmaalet, burde de Herrer have udtalt det den Gang vi forhandlede Sagen, saa havde man vidst, hvorledes de stillede sig. Men naar den ærede Taler den Gang stillede sig saa symphatetisk ligeoverfor Sagen, at han ligefrem tog os alle med Storm, og sagde, at det finansielle Spørgsmaal var aldeles forvindende (Berg: Det har jeg ikke sagt) det ærede Medlem sagde dog ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns

Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) at, hvad man fra deres Side tænkte paa at undersøge, det var, hvorvidt den af Regjeringen valgte Model virkelig var tilfredsstillende undersøgt, at man havde Garanti for, at det var et heldigt Valg Regjeringen havde gjort, det var Alt, hvad de urgerede i deres Taler som en Hovedindvending mod Sagen, og naar det er Tilfældet, saa er Finantsudvalget ikke det Udvalg, der kan antages at være kompetent til at afgjøre dette Spørgsmaal, det er under alle Omstændigheder valgt med ganske andre Former for De, og vil man have det Spørgsmaal afgjort, maa det være Thingets medst jagtynlige Medlemmer, man maa vælge dertil. At det ikke vil ske, veed jeg naturligvis nok, fordi jeg har min egen Opfattelse af, hvad Meningen er med den hele Forhandling.

Berg: Jeg vil bede det ærede Medlem holde sig til mit første Foredrag, saa tager han ikke feil af min Mening. Jeg jagde, at den Sag er saa rigtig, at vi, naar vi ere overbeviste om, at Resultatet er rigtigt, trods de 4 Mill. dog ville anbefale Bevillingen; men at bevilge dem er Et, og at stille dem til Raadighed for et provisorisk Ministerium er et Andet. Naar det ærede Medlem sagde, at Krigsministeren ikke kan svare paa dette simple og klare Spørgsmaal, saa er det en ren Misforstaaelse. Havde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbak) spurgt, om Ministeriet provisorisk vilde tage disse Penge og anskaffe Geværerne, selv om Bevillingen ikke blev givet, saa kunde en enlig Minister ikke i Øieblikket svare derpaa; men, naar der er spurgt, hvad den nuværende her tilstedeværende Minister personlig vil gjøre, saa kan han jo ganske simpelt svare: „Jeg for mit Vedkommende vil ikke gjøre det; men naar jeg maa vige for det Krav, som mulig mine Stolleger ville stille til mig, saa veed jeg ikke, om den Eftermand, med hvem man stopper Hullet efter mig, vil gjøre det. Jeg gjør det i alle Tilfælde ikke“. Det ærede Medlem og jeg have jo i mange Aar siddet sammen i Rigsdagen, og jeg vil bede det ærede Medlem tænke tilbage i 12 Aar, naar vi da talte om „det sorte Spøgelse“, som vi den Gang kaldte det. Blot en uheldig Vending af en nu ved Døden afgaaet tidligere Førsteminister bragte hele Huset op; hvad enten det nu var oprigt ment for Alles Vedkommende eller forjult, nok er det, at noget Saadant bragte hele Thinget enstemmigt op (Stemmer: Det ærede Medlem fra Thisted